Dvylika Laiptelių

Kauno Kovo 11-osios gimnazija

Sausis-Kovas

Jei mokomės kartu, visa kita irgi darome kartu

Šiemet Kovo 11-ąją minime kitaip: ne šurmulingoje erdvėje, o už kompiuterio ekrano. Mūsų gimnazijai Kovo 11-oji yra ir gimnazijos vardo šventė. Taigi džiaugdamiesi Lietuvos pasiekimais, pirmiausiai džiaugiamės mažais savo pasiekimais.

Mūsų pasiekimai ne tik akademiniai: siekdami ugdymo kokybės, mes ugdome kiekvieną vaiką, stengiamės tenkinti kiekvieno vaiko poreikius. Todėl džiugu, kad šiemet tarptautinė organizacija „Junior Achievement“ įvertino įdomią ir efektyvią verslumo ugdymo veiklą mūsų gimnazijoje.

Svarbiausiu sėkmingos mokyklos veiklos požymiu laikomas tinkamas mokyklos misijos įgyvendinimas, t.y. geri ugdymo rezultatai ir turtingos, įsimenančios, prasmingos, malonios gyvenimo mokykloje ir mokymosi patirtys. Akivaizdu, kad nuo švietimo visiems mes stengiamės pereiti prie švietimo kiekvienam, t.y. personalizuoto, suasmeninto ugdymo ir mokymo(si) pripažįstant, kad žmonių patirtys, poreikiai ir siekiai skiriasi. Socialinių verslų kūrimas padėjo įtvirtinti mokyklos taisyklę: „Jei mokomės kartu, visa kita irgi darome kartu.“ Ir nesvarbu, kokios tavo galimybės, visuomet gali prisidėti kokiu nors darbu. Verslu mo ugdymas yra viena iš prioritetinių gimnazijos ugdymo sričių. Šis apdovanojimas labai nu džiugino, nes laimėjimas paskatins mus toliau bendradarbiauti, tobulėti, dalintis savo patirtimis su mokiniais, padėti jiems ugdytis ne tik dalykines, bet ir bendrąsias kompetencijas, itin reikalingas jų tolesnei savirealizacijai.

Sveikinu visa gimnazijos bendruomenę su Kovo 11-ąja ir dėkoju visiems, kurie įgyvendina gimnazijos idėjas.

Gimnazijos direktorius Stanislovas Milašius

Ką man reiškia Sausio 13-oji ?

Laisvė. Tai viena pagrindinių mūsų vertybių. Kadangi man gyventi priespaudoje neteko, šitos vertybės nevertinu tiek daug, kiek turėčiau. Sausio 13-oji yra ta diena, kai aš akimirką sustoju ir pagalvoju, kokia svarbi yra laisvė ir kokia brangi jos kaina. Kiekvienais metais prisimenu 14 aukų, dėl kurių šiandieną esame laisvi, dėl kurių šiandieną galime lietuviškai skaityti, kalbėti, galvoti. Dėl kurių galime laisvai judėti, priimti savo sprendimus ir būti nekontroliuojami. Kiekvienais metais Sausio 13-ąją bandau įsivaizduoti, kaip dabar atrodytų mano gyvenimas, jei priklausytume Rusijai ar Sovietų Sąjungai. Kiekvienais metais bandau įsivaizduoti, kaip jausčiausi, jei tada, 1991 metais prie televizijos bokšto būčiau stovėjęs aš. Sausio 13-oji yra ta diena, kai aš iš naujo suprantu, kokia svarbi man, mano aplinkiniams ir visai Lietuvai yra laisvė ir kaip stipriai mes ją turime branginti. Štai ką man reiškia Sausio tryliktoji.

Dovydas T. IIIa

Ką man reiškia Sausio 13- oji?

Sausio 13- oji man reiškia laisvę, gimtąją kalbą, ši diena parodo, kokia mūsų tauta gali būti vieninga. Sausio 13- oji ne veltui vadinama Laisvės gynėjų diena, šią dieną žmonės stojo kovoti prieš Sovietų Sąjungą, kuri bandė jėga užimti pagrindinius Lietuvos pastatus. Dauguma lietuvių susivienijo ir stojo į kovą beginkliai, tik su viltimi ir gimtąja kalba, prieš sovietų tankus ir ginkluotę. Žmonės skandavo žodžius savo gimtąja kalba, taip bandydami įbauginti priešus ir parodyti vienybę. Galiausiai sovietai pasidavė lietuvių pasipriešinimui ir atsitraukė. Taip mes, lietuviai, išsikovojome laisvę, kuri kiekvienam suteikė galimybių. Nežinau, koks būčiau žmogus, jei gyvenčiau be laisvės ir gimtosios kalbos. Bet galiu būti ramus, nes žinau, kad jeigu pasikartotų Sausio 13- osios įvykiai, lietuviai vėl susivienytų ir apgintų šalį.

Mantas T. IIIa

Ką man reiškia Sausio 13-oji?

Sausio 13-oji man yra laisvės ir vienybės diena. Tai diena, kai lietuviai- beginkliai- visi kartu stojo prieš tankus, tai diena, kai lietuviai pamatė, kokia didelė ir vieninga yra jų tauta. Jei žmonės tuo metu nebūtų susirinkę prie svarbių strateginių objektų, neaišku, ar šiuo metu mes turėtume savo gimtąją Lietuvą, ar kalbėtume ir skaitytume savo gimtąja kalba, ar mes būtume tapę tokiais žmonėmis, kokiais esame dabar. Taigi turime būti dėkingi visiems, nepabūgusiems sovietinės kariuomenės ir drąsiai bei vieningai stojusiems prieš ją. Tik Laisvės gynėjų dėka galime gyventi laisvi.

Paulius V. IIIa

Ką man reiškia Sausio 13-oji?

Tai diena, kuri suteikia vilties, kad žmonės bendram tikslui gali susijungti ir kovoti vienas šalia kito, nepaisydami tarpusavio skirtumų ar nesutarimų. Ir dar, manau, iš šios dienos šiuolaikinis jaunimas gali daug ko išmokti, pavyzdžiui, to, kad veiksmai turi atoveiksmius ir keičia ateitį; taika yra tinkamas kovos, maišto būdas; vieningumą stiprina muzika ir dainos; didvyrius, pasiaukojusius dėl tautos, ateitis prisimena; sunkius, beveik neįmanomus darbus pavyksta atlikti, kai dirbame išvien.

Eimantas M. IIIa

Kovo 11 – osios gimnazijai 55 !

Lygiai prieš penkiasdešimt penkerius metus, 1966 metų sausio 22 dieną, mūsų gimnazija atvėrė duris. Prieš subręstant iki šiandieninio vardo, ji vadinosi Kauno 25 – oji vidurinė. Metai bėgo, mokykla brendo, stiprėjo. Sulaukus dvidešimt ketvirtojo gimtadienio, pro vidurinės duris įžengė direktorius Stanislovas Milašius. Viskas ėmė keistis. Po dešimties metų mūsų mokykla buvo pavadinta Lietuvai svarbios šventės vardu ir garsina šį vardą iki šiol.
2015 metų liepos 21 dieną mokykla gavo paaukštinimą ir tapo gimnazija. Netrukus gimnazijos palėpėje apsigyveno žymusis ponas Karlsonas ir nuo to laiko mes su juo bendraujame kiekvieną Rugsėjo 1-ąją. Taip pat pono Karlsono padedami kasmet dainuojame 2000-siais metais mūsų mokytojų sukurtą mokyklos himną.

Kasmet pro gimnazijos duris žengia daugybė mokinių. Kiekvienam mokslai sekasi skirtingai. Tačiau jeigu mūsų mokyklą baigusiam dabartiniam Azijos studijų centro vadovui Aurelijui Zykui (vertėjavusiam net Japonijos imperatorienei Michiko) dar besimokant mokykloje pavyko savarankiškai išmokti japonų kalbą, tai egzaminai ar kontrolinukai mūsų mokiniams vienas juokas. Todėl visi savo pasiekimais garsina gimnaziją.

Žmonės sako, kad penkiasdešimt penkeri - rimtas jubiliejus, jau rimta šventė, brandos metas. Bet mūsų gimnazija juda tokiu tempu, kad apie metų kiekį niekas negalvoja, tik gausina eksponatus muziejuje, o jam atsirasti padėjo gimnazijos krikštamotė- Lietuvos nepriklausomos valstybės atkūrimo akto signatarė Laima Liucija Andrikienė. Muziejus gyvuoja nuo pat naujojo vardo suteikimo.

Kiekvienas savo gimnazija džiaugiasi dėl skirtingų dalykų: vienam patinka kabinetų išdėstymas, kitam pamokų tvarkaraštis, trečiam – geros mokytojos ir pasiekimai, o ketvirtas nuolat seka Dakaro ralio varžybas ir didžiuojasi ten dalyvaujančiu Edvinu Juškausku, kuris yra baigęs mūsų gimnaziją.

Mūsų mokykloje savo kelią į ateitį gali rasti kiekvienas. Jeigu mokinys nori į Seimą ar tapti ministru ir galvoja, kad Kovo 11 – osios gimnazijoje negaus pakankamai žinių, tai tikriausiai nežino, kad mūsų mokykloje mokęsis Kęstutis Navickas dabar yra žemės ūkio ministras. O jeigu norime dar rimčiau, galime siekti tiek pat ir net daugiau, kiek pasiekė 1973 metais aukso medaliu mūsų mokyklą baigęs Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo akto signataras, 1992m. Lietuvos Respublikos Vyriausybės Ministras Pirmininkas Aleksandras Abišala.

Jeigu Kovo 11 – osios gimnazijai ir toliau seksis taip sėkmingai gyvuoti, tai ir šimtąjį ar net svaresnį gimtadienį ji švęs. Tai to ir palinkėkime, nes mes, mokiniai, ateiname, džiuginame savo pasiekimais, baigiame dvylika klasių ir išskubame į platųjį pasaulį, o gimnazija gyvuoja toliau. Tad linkime jai sėkmingai gyvuoti dar daug dešimtmečių ir kelti savo vėliavą prasmingose šventėse.

Saulė Aliulytė IIb

TARPTAUTINIS 5–12 KLASIŲ MOKINIŲ LITERATŪRINIŲ MINIATIŪRŲ, PIEŠINIŲ IR TAUTODAILĖS DIRBINIŲ KONKURSAS

Birutietės

Kūrinių nuotraukų lauksime iki 2021 03 19
laisveszenklai.miniatiuros@gmail.com
laisveszenklai.piesiniai@gmail.com
laisveszenklai.dirbiniai@gmail.com

informacija ir konkurso nuostatai
kovo11.kaunas.lm.lt

Organizatoriai

Kauno Kovo 11 – osios gimnazija
Kauno pedagogų kvalifikacijos kėlimo centras

Renginio globėjas

LR Seimo narys
Kazimieras Starkevičius

LAISVĖS ŽENKLAI APLINK MUS

Kviečiame dalyvauti Lietuvos ir užsienio lietuviškų mokyklų,bendruomenių 5 – 12 klasių mokinius

Konkurso darbai

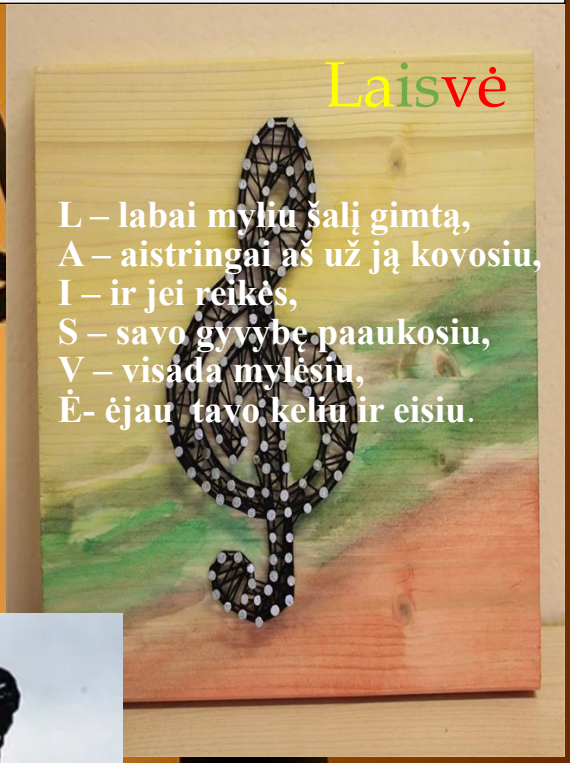

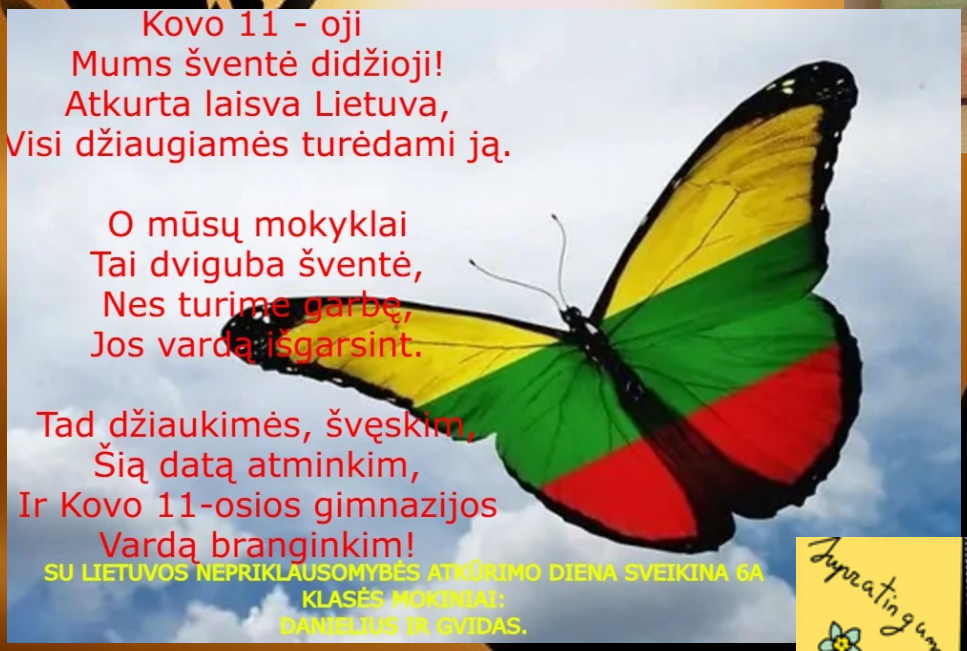

Konkurso darbai

Žvakelė lange

Spindi žvakelė lange. Uždegam ją kiekvienais metais sausio 13d dieną. Tai mūsų padėkos ženklas tiems, kurie kovojo už mūsų visų laisvę. Dėkojame, prisimename, pagerbiame. Tai mūsų visų laisvės liepsnelė! Žiūriu pro langą, matau jų ne vieną. Mirga, liepsnoja žvakelės lange, kai kur plazda. Ir vėliavėlė prie lango iškelta.

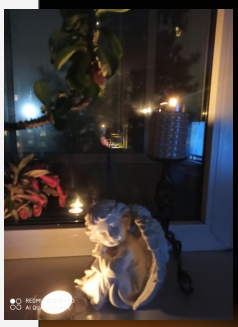

Užmerkiu akis. Prisiminimuose iškyla ir kiti laisvės ženklai. „Laisvės" statula, „Amžinoji ugnis", plazdančios Lietuvos vėliavos, apšviesti trispalvėmis šviesomis pastatai... Gražu ir gera, širdį užplūsta pasididžiavimas. Juk tai mūsų laisva gimtinė! Su savo Nemuno vingiais, didingomis pilimis, žaliuojančiais laukais, gandrų susuktais lizdais, dainų sutartinėmis...

Gaila, kad ne visi laisvos Lietuvos sulaukė. Jiems liko pagarba, atminimas ir žvakelė lange po balto angelo sparnu.

Gvidas Borisevičius 6 kl.

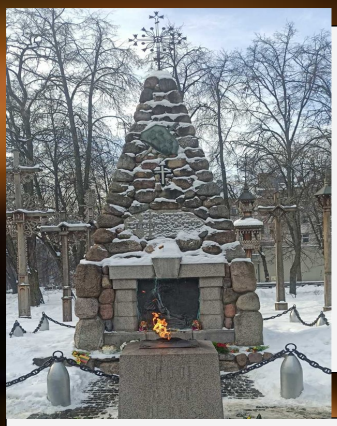

Amžinoji ugnis

Amžinoji ugnis... Ji niekada neužgęsta. Gal kiek sumažėja ar nublanksta, bet neužgęsta. Taip pat buvo ir su viltimi dėl laisvos Lietuvos. Viltis niekada nenustojo rusenti žmonių širdyse. Ir ta viltis užaugo, mūsų laisvė užaugo. Dabar daug kas jau nebeturi tos ugnelės savo širdyse... Gal jos dabar ir nereikia - juk esame laisvi? Tačiau „amžinoji ugnis" vis tiek dega ir mums primena apie viltį ir laisvės troškimą, apie tai, kokie mes buvome vieningi, susitelkę. Ji primena laikus, kai mūsų širdys degė...

Marta Puronaitė, 7b kl.

Pilies pasaka

Naktis apgaubė miestą. Sniegas užpustė takelius ir takus. Tarsi iš pasakų knygos pasirodo didinga pilis. Ją gaubia žiemos ramuma.

Įsižiūriu į tamsą, įsiklausau. Tarsi girdžiu, kaip ataidi mūšio šūksniai, plieninių kalavijų skambesys, žirgų prunkštimas ir jų kanopų dundėjimas. Matau ant pilies kuorų budinčius sargybinius, pasiryžimu degančias karių akis, delnus, spaudžiančius kalaviją. Jie nepasitraukė – iki galo daug metų gynė savo miestą. O pilis buvo jų prieglobstis, jų tvirtovė ir pasididžiavimas, garbingos mirties liudininkė.

Ji per amžius gyvuoja, prabėgusiomis žiemomis skaičiuoja metus ir seka mums laisvės pasaką.

Alanas Kavaliauskas 7 kl.

Pilies paukštis

Sapnavau paukščius, baltus balandžius. Jie tupėjo narvuose tamsiame kambarėlyje. Akimis galėjau jį aprėpti. Aplink kiekvieną narvelį ratu it sargybiniai degė žvakės. Staiga viename iš jų balandis sukrutėjo, atsargiai kilstelėjo vieną sparną, po to kitą. Mano žvilgsnis nukrypo į jį. Po akimirkos paukštis jau blaškėsi tarsi trokšdamas ištrūkti. Jis nuvertė narvą per plauką nekliudydamas vienos iš jį supančių žvakių. Durelės atsivėrė. Baltasis balandis išskleidė sparnus. Žvakių liepsnos apšvietė jo dailias plunksnas, kai jis kilo prie vienintelio mažo langelio kambarėlyje. Nieko nelaukdamas šovė į orą mėgaudamasis naujai įkvėptu jausmu - laisve.

Dabar jo akimis regėjau vaizdą. Dabar aš buvau tas paukštis. Aš mėgavausi svaiginančiu jausmu. Sklendžiau virš upių vingių, sodriai žalių miškų ir žydinčių pievų, mėlynų ežerų, išdidžių akmeninių pilių, virš miestų gatvių, kuriose šurmuliavo laimingi žmonės. Regėjau nuostabius Lietuvos vaizdus. Vienas jų man priminė nuotrauką, kabančią ant mano namų svetainės sienos...

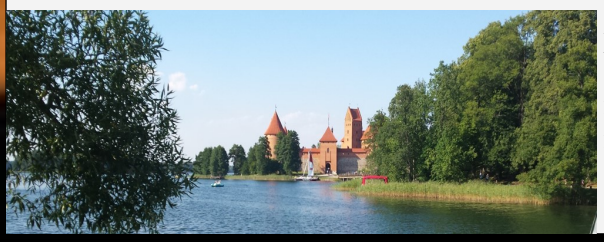

Saulė Gaudėšiūtė, 7 b kl.

Konkurso darbai

Apie laisvę

Einu pro pilkas vitrinas, pro dar apšviestas kavines, bet viskas uždaryta. Visur kabo skelbimai, ant kurių iš tolo matyti didelėmis raidėmis išraitytas žodis COVID... Tarsi iš šono matau save, einančią kartu su mama, apytamsėse vitrinose atsispindi lėtai judantys du šešėliai. Užverčiu galvą , o viršuje pilkas ir liūdnas dangus, kur ne kur purvino sniego lopinėlis, aplinkui dar praplikę medžiai. Pagaliau prieiname automobilį ir staiga paklausiu mamos :

- O tada, prie sovietų, kai Lietuva nebuvo laisva, juk būdavo, kad tu norėjai, bet negalėjai kažkur nueiti, su kažkuo susitikti, kažką švęsti?

Mama atsiduso, susimąstė ir atsakė :

- O, dar ir kaip būdavo... - Ir užvedė automobilį.

Važiuojame namo, užvertusi galvą skaičiuoju gatvės žibintus, nors jau ne kartą esu juos suskaičiavusi, ir galvoju, kad aš kitokia nei mano tėvai ar seneliai jaunystėje. Jų kartos augo „prie diktatūros“, jiems teko patirti „priespaudą“, aš gimiau laisva. O kaip mums, laisviems vaikams, sunku suvokti žodį „priespauda”, sunku pajusti bent kažką panašaus, ką jautė tėvai ir seneliai!

Bet dabar? Dabar kaip koks kąsnis gerklėje ir man stringa baimės jausmas, kažkokia nežinomybės baimė. Kada viskas nurims? Kada galėsime būti tokie kaip anksčiau ? Kada galėsime mokytis mokykloje, dūkti per pertraukas su klasės draugais? Kada galėsiu apkabinti savo senelį, kuris gyvena visai net ne kokioj nors Australijoj, o paprasčiausiai kitoje savivaldybėje?

Susimąstau, kaip turėjo būti sunku ir baisu gyventi be laisvės. Bet dabar mes - visi pasaulio žmonės - esame belaisviai, visi įkalinti, daugiau ar mažiau suvaržyti didžiulio, baisaus nematomo priešo. Ir viso pasaulio gydytojai ir mokslininkai stoja į kovą su šiuo baisiu priešu. Kokie mes silpni po vieną ir kokie stiprūs mes visi kartu! Kaip šluota iš žilvičio šakelių . Visų kartu juk neperlauši - tik po vieną gali bandyti. Staiga pajutau, kad šypsausi: juk jei mes visi kartu kovojam, visas pasaulis, vadinasi, tikrai nugalėsim šitą siaubingą priešą . Visi pasaulio mokslininkai susitelkė į vieną bendrą tikslą ir jau išrado skiepus, galbūt netrukus išras ir vaistus. Ir mes vėl būsim laisvi!

Dangus jau giedrėja. Keista, saulei leidžiantis vakaras giedresnis nei diena. Ir taip po kiekvieno lietaus kažkada juk pasirodo saulė.

Staiga pro langą pamatau danguje skrendantį baltą paukštį, jis tarsi žiūri į mane. Ir toks šiltas jausmas apgaubia, rodos, jei turėčiau sparnus, tai tikrai pakilčiau kartu su tuo paukščiu ir nuskrisčiau toli toli dangumi... Kokie vis dėlto paukščiai laisvi, jie keliauja kur nori, kada nori!

O mes, žmonės? Galbūt ir mes greitai galėsime būti laisvi kaip paukščiai?

Beatričė Petrikėnaitė, 5 kl.

Paukštis

Kas gali būti paprasčiau už laisvę?

Kiekvieną dieną atsikėlę mes laisvi kaip paukščiai - galime veikti, kas mums patinka. Laisvė - tai žodis, veiksmai. Laisvė mums suteikia galimybę būti laimingiems, kelti tikslus ir juos vykdyti. Laisvė tai ne privilegija, ji tai, ko trūksta mums sunkią minutę. Mes turime gerbti ir branginti laisvę, kad toliau ji gyvuotų ir išliktų amžinai.

Be laisvės mes lyg įkalinti narve paukščiai. Kai kurie ten tupi ir nieko nedaro, o kiti kovoja, skraido, bando ištrūkti, patekti į laisvę ir bijo grįžti į narvą. Kiekvienas turime branginti laisvę, kovoti bendromis jėgomis. Mums pavyko tapti laisviems ir mes turime tuo didžiuotis.

Paukštis – laisvės simbolis.

Rokas Petriškis I gimnazijos klasė

Konkurso darbai

Nuotrauka

Vieną saulėtą dieną nuvažiavau aplankyti savo senelių. Eidama koridoriumi pastebėjau tai, į ką anksčiau niekada neatkreipiau dėmesio. Tai buvo nuo senumo pageltusi nuotrauka, įrėminta sename, didingame rėmelyje. Kai paklausiau senelės „kas tai?”, ji tik svajingai nusišypsojo, lyg vėl būtų sugrįžus į savo jaunystės dienas, ir atsakė:

- Vaikeli, tai ne šiaip paprasta nuotrauka, joje pavaizduota mūsų laisvė...
- Mūsų laisvė? –paklausiau, - bet kaip nuotrauka gali parodyti tai, kas nematoma? Juk laisvės neužfiksuosi objektyvu?
- Tai reikia pajausti. To nepamatysi net ir per galingiausius mikroskopus, bet ši nuotrauka... Į ją pažiūrėjusi aš vėl ir vėl pajuntu tą nuostabų jausmą, kai visą kūną užlieja šiluma, kai norisi neskubėti, sustoti ir gyventi šia minute.
- Ir koks tai jausmas? Kaip jis vadinasi?
- Laisvė.

Samanta Valtytė, 7b kl.

Fotografija albume

Mano žvilgsnis užkliūva už senos nespalvotos fotografijos šeimos albume. Nesunkiai atpažįstu mamą, nors ji gerokai jaunesnė nei šiandien. Kas tie žmonės ir vaikai šalia? Vieni besišypsantys, kiti susikaupę, stovintys kaip mūras, kaip gyva grandinė pakelėje.

Mamai – tai brangūs prisiminimai, sugrąžinę tada patirtus jausmus. Ji prisimena tas ypatingo jaudulio valandas, kai automobilių grandinė judėjo link Kaunui skirtos autostrados vietos. Automobilyje skambėjo laisvės dainos, jos jaudino iki ašarų. Automobilių karavanas buvo toks ilgas, kad laiku jie nespėjo nuvykti iki numatytos vietos, todėl sutartu laiku visi lipo iš automobilių ir stojo į gyvą grandinę – visi, ir maži, ir dideli, ir draugai, ir visai nepažįstami žmonės. Tai buvo ypatingos nuotaikos, jaudulio ir neapsakomo pasiryžimo tapti laisviems akimirkos. „Youtube“ susirandame tuo metu skambėjusių dainų. „Šaukiu lietuvį burtis prie lietuvio, ir gyvą širdį prie gyvos širdies...“ - skamba prasmingi žodžiai. Mamos akys blizga ir išdavikė ašara nurieda skruostu. Bandau suprasti, kas čia graudaus, juk laisvė iškovota, aš net nežinau kitokio gyvenimo, nes gimiau jau laisvoje Lietuvoje. Mama šypsosi. Suprantu, kad tai kažkas brangaus ir mamai teko laimė būti tų svarbių Lietuvai įvykių dalyve, liudyti pasauliui Lietuvos pasiryžimą išsivaduoti iš okupacijos gniaužtų. Noriu, kad mama visada šypsotųsi...

Karolis Mušankovas, 8b kl.

Konkurso darbai

Laisvės kelias

Viskas prasidėjo seniai,
Prieš daug daug metų.
Kai žodis laisvė buvo neleistinas,
Kai visi bijojo jį tarti.

Tremtis ir nelaisvė,
Buvo daugelio kasdienybė.
Atėjus laikui viskam pasikeisti,
Žmonės sukluso ir ėmė veikti.

Nepriklausomybės kovos, slaptoji spauda,
Knygnešiai ir tautos puoselėtojai.
Vėliau laisvės kelias, kuriame stovėjo mūsų tėvai ir seneliai,
Ir štai jau 31–i metai, kai mes laisvi,

Kai laisvė yra mūsų kasdienybė,
Džiaugsmas ir pasididžiavimas.
Jau 31-ius metus mes galime džiaugtis
Savo tautiečių drąsa ir stiprybe.

Saulė Aliulytė IIb

Inspiravo tėčio ir senelio nuotrauka laisvės kelyje

Kryžiažodis

Klausimai:

1. Kurį mėnesį švenčiama Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo diena?

2. Kurią savaitės dieną 2021 metais švenčiama Kovo 11 – oji?

3. Kiek asmenų susilaikė nuo balsavimo už nepriklausomos Lietuvos valstybės atstatymą?

4. Kovo 11 – oji yra darbo ar nedarbo diena?

5. Aukščiausiosios Tarybos Pirmininko, pasirašiusio Lietuvos Nepriklausomos Valstybės Atstatymo Aktą, pavardė.

6. Kurią savaitės dieną 2021 metais švenčiama vasario 16 diena?

7. Kurį mėnesį minima Lietuvos valstybės atkūrimo diena?

8. Kiek signatarų pasirašė Lietuvos Nepriklausomybės Aktą 1918 metais?

9. Vasario 16 – osios akto tekstą rengęs Jonas (įrašyti pavardę).

10. Žmonės, pasirašę Lietuvos Npriklausomybės Aktą (bendras pavadinimas).

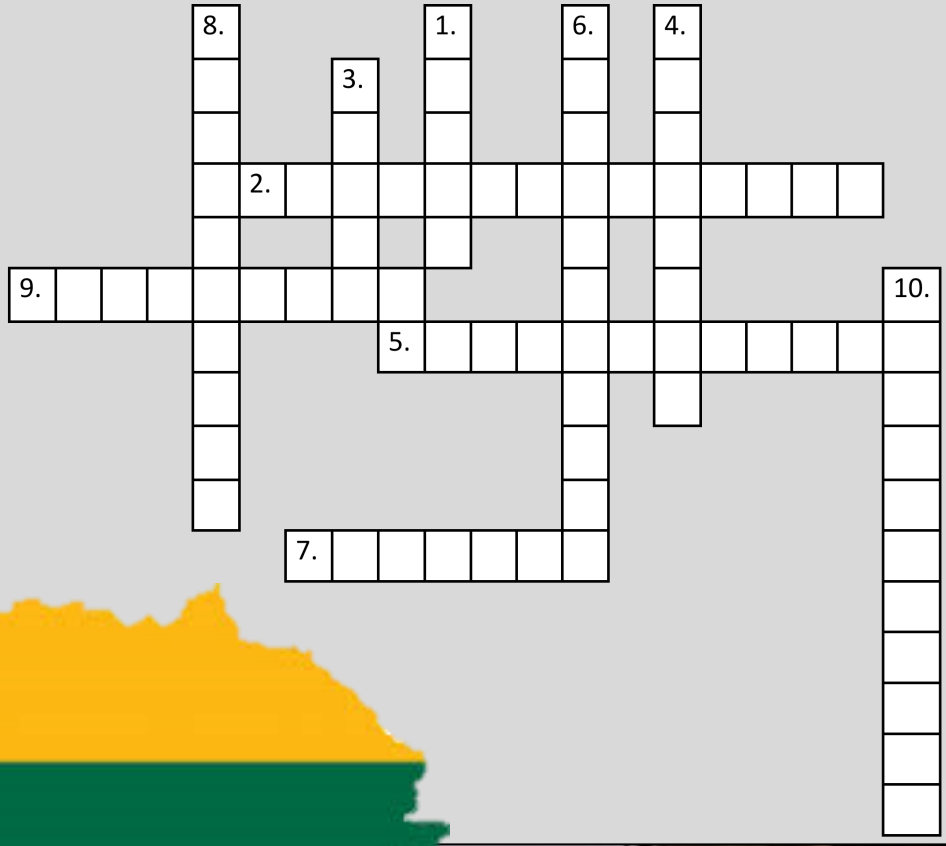

Saulė Aliulytė IIb

Laikraštį rengė mokytojos:
Rita Sarapinienė, Lina Šakelytė, Jolanta Lastauskienė, Rūta Satkauskienė, Rima-Ona Jankauskienė, Jūratė Šukelienė
Maketavo IIb kl. gimnazistė Kamilė Savickaitė